

er netop disse faktiske Forudsætninger man ikke nu har og ikke kan faae paa dette Stadium af Sagen, som Regjeringen ikke har skaffet tilstede, fordi den ikke antog, at det Tidspunkt var kommet, da der burde være Spørgsmaal om disse Eiendommers Afhændelse. Naar Sagen virkelig foreligger paa næste Rigsdag til Afgjørelse, da er det muligt, at man vil kunne indskrænke sig til det Forslag, han har gjort, ja det kunde endog tænkes, at man ikke behøvede at lade hele Færgelunden følge med; men det er ogsaa let muligt, at de andre to Skovstrækninger kunde tages med, og at der for Regjeringen forelaa tilstrækkelig Data til at antage, at en Liebhaber vilde give betydeligt mere for Eiendommen, naar hele Skovarealet fulgte med, end der ellers kunde ventes. De Forandringer, der ere foretagne i Henseende til Jagtlovene, gjøre det ikke lidet sandsynligt, at den, som kjøber Godset, paa Grund af de locale Forhold kunde lægge megen Vægt paa at faae de større Skovstrækninger med, og naar Sagen bliver droftet, kunde det derfor vel være, at der vilde findes afgjørende Grunde for ikke at tage i Betænkning at afhænde den samlede Skovstrækning. Men det er et Spørgsmaal, om hvilket jeg for mit Vedkommende ikke skal udtale nogen Anskuelse, jeg har kun tilladt mig at antyde det, for at oplyse, hvor usikkert det er for den lovgivende Magt at gaae ind derpaa nu. Vil man nu tage nogen Bestemmelse om Afhændelsen; saa gjør man vist bedst i at følge det, som er foreslaaet af den ærede Minoritet, nemlig at lægge den hele Bemyndigelse i Regjeringens Hænder; saa udsætter man sig ikke for, at have bundet Regjeringen. Men

ville benytte denne Bemyndigelse, fordi man fandt, at man gif videre end de Forudsætninger, som havde gjort sig gjældende med Hensyn til Behandlingen af denne Sag i dette Rigsdagsmøde.

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til Spørgsmaalet om Afhændelsen af Jægerspris ganske henholde mig til, hvad jeg tidligere har ytret og hvad der senere er blevet udtalt af den høitærede Finanzminister. Jeg troer dog virkelig, at med Hensyn til Skovarealet er det af en saadan Vigtighed, om der tages et større eller mindre Areal til Bortsalg, at Rigsdagen ikke ganske skulde i den Henseende opgive sin Deeltagelse i Bestemmelsen derom, og nu udensidere at tage den Beslutning, at Jægerspris med Færgelunden skulde bortsalges, turde maaskee ogsaa have sine Betænkneligheder. — Hvad angaaer det Spørgsmaal, som den høitærede Finanzminister har opkastet med Hensyn til de Steder, som det efter denne Lov skulde være forbeholdt Regjeringen ikke at sælge til Beboerne, da skal Comiteen tillade sig nærmere at conferere med ham derom. For Dels blifket stiller Sagen sig saaledes for mig, at, naar, som af os foreslaaet, Finanzministeren bliver bemyndiget til at sælge disse Steder, saa kan han sælge deraf dem, som han finder egnede til Bortsalg, og derimod tilbageholde dem, som det er nødvendigt ikke at sælge af de Grunde, han har anført; men med Hensyn til disse Steder forekommer det mig da ogsaa, at de ældre Resolutioner maae blive gjældende, saa at vedkommende Bestidder maatte faae den Begunstigelse, som af den høitærede Finanzminister er omtalt.